

مجله علوم و صنایع غذایی ایران

سایت مجله: www.fsct.modares.ac.ir

مقاله علمی-پژوهشی

تولید نانوکپسول‌های حامل آستاگزانین استخراج شده از میکروجلبک هماتوکوکوس (*Haematococcus pluvialis*) با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازینات سدیم و ارزیابی خواص

فیزیکی، آنتی‌اکسیدانی و رنگی محصول

سکینه یگانه^{۱*}، سهیل ریحانی پول^۲

۱- استاد، گروه شیلات، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران.

۲- دانش آموخته دکتری تخصصی، گروه فراوری محصولات شیلاتی، دانشکده شیلات و محیط زیست،
دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

چکیده

اطلاعات مقاله

هدف تحقیق حاضر در مرحله اول، استخراج آستاگزانین از میکروجلبک هماتوکوکوس (*Haematococcus pluvialis*) با استفاده از روش ترکیبی اسید-استون و ارزیابی بازده فرایند بود. سپس رنگدانه استخراج شده با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازینات سدیم نانو ریزپوشانی و خواص فیزیکی، آنتی‌اکسیدانی و رنگی نانوکپسول‌های حامل (و فرم خالص آستاگزانین) طی دوره نگهداری (۰-۳۰ در دمای یخچال) ارزیابی شدند. نتایج نشان داد با صابونی کردن و خالص‌سازی اولیه و ثانویه، بازده فرایند استخراج آستاگزانین ارتقا و میزان رنگدانه طی مراحل مذکور، از ۸/۱۱ به ۲۱/۷۶ میلی‌گرم بر گرم افزایش یافته است. مطابق یافته‌ها، میانگین سایز و پتانسیل زتای نانوکپسول‌های تولید شده به ترتیب ۲۶۹/۱ نانومتر و ۴۶/۷۱ میلی‌ولت بود؛ ضمن اینکه بازده فرایند نانو ریزپوشانی ۸۵/۱۹ درصد ثبت شد. پروفیل رهایش آستاگزانین از نانوکپسول‌ها در محیط مشابه معده (SIF) و روده (SGF) نشان داد که رهایش رنگدانه در SGF از ۳/۲۱ تا ۱۴/۲۸ و در SIF از ۱۸/۴۹ تا ۴۱/۸۹ درصد متغیر است. بر اساس نتایج، فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH رنگدانه خالص و نانوکپسول‌های حامل (در غلظت‌های ۱۰۰ و ۲۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر و روزهای صفر، ۱۵ و ۳۰) به ترتیب از حدود ۲۱ تا ۵۷ و ۵۳ تا ۷۰ درصد متغیر بود. این میزان برای قدرت کاهندگی یون فریک به ترتیب از جذب ۰/۱۲ تا ۰/۰۵۴ و ۰/۰۵ تا ۰/۷۱ در طول موج ۷۰۰ نانومتر گزارش شد. در آزمون فعالیت کلاته‌کنندگی فلزات، دامنه تغییرات به ترتیب از ۲۳ تا ۵۲ و ۵۲ تا ۷۵ درصد ثبت گردید. با نانو ریزپوشانی رنگدانه و افزایش غلظت، فعالیت آنتی‌اکسیدانی آن به صورت معنی‌داری افزایش یافت ($p < 0.05$)؛ همچنین برخلاف فرم خالص آستاگزانین، فعالیت آنتی‌اکسیدانی نانوکپسول‌های حامل در طول زمان نگهداری، ثابت ماند ($p > 0.05$). ارزیابی رنگ محصول نشان داد که شاخص روشناهی (L^*) در نانوکپسول‌های حامل به صورت معنی‌داری بیشتر از فرم خالص رنگدانه است ($p < 0.05$)؛ ضمن اینکه شاخص‌های رنگی نانوکپسول‌ها (برخلاف آستاگزانین خالص) با گذشت زمان، تغییر نکردند ($p > 0.05$). بنابر یافته‌ها، نانو ریزپوشانی آستاگزانین با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازینات سدیم کارائی مطلوبی جهت بهبود و ثبات خواص آنتی‌اکسیدانی و رنگی آن دارد.

تاریخ های مقاله :

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۷/۰۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۹/۱۲

كلمات کلیدی:

هماتوکوکوس پلوویالیس،

آستاگزانین،

نانوکپسول‌های حامل،

مالتودکسترین، خواص فیزیکی،

فعالیت آنتی‌اکسیدانی.

DOI: 10.22034/FSCT.19.131.303

DOR: 20.1001.1.20088787.1401.19.131.24.5

* مسئول مکاتبات:
s.yeganeh@sanru.ac.ir

همچنین این رنگدانه خواص مختلف دیگری از جمله خاصیت ضد سرطانی [۱۷]، بهبود سلامت چشم [۱۸]، پیشگیری از بیماری قلبی عروقی و التهابی [۱۹]، ضد دیابتی [۲۰] و ... دارد که استفاده از آن را در فراورده‌های غذایی مختلف توجیه می‌کند. در اتحادیه اروپا، آستاگرانتین به عنوان منبع غذایی می‌کند. در سال ۱۹۹۷، کشورهای اروپایی از آستاگرانتین در ۵ گروه از غذاها و فراورده‌های غذایی (فرآورده‌های لبنی، نوشیدنی‌ها، ژله‌ها، شیرینی‌جات و شکلات‌ها) استفاده می‌کردند. همچنین ژاپنی‌ها از روغن قرمز آستاگرانتین در ترشی سبزیجات، جلبک‌ها و میوه‌ها استفاده می‌کنند. در چین، میکروجلبک هماتوکوکوس پلوبویالیس (به دلیل دارابودن آستاگرانتین) به عنوان منبع غذایی جدید توسط سازمان ملی غذا و دارو در سال ۲۰۱۰ مورد تایید قرار گرفت [۱۶]. با توجه به خواص ذکر شده برای آستاگرانتین، استفاده از روش‌هایی جهت افزایش پایداری و کارائی این رنگدانه به هنگام استفاده در فراورده‌های غذایی مختلف ضرورت می‌یابد. چرا که طی فرایند تولید و نگهداری مواد غذایی ممکن است تحت شرایطی از جمله استفاده از تیمارهای دمایی، آنزیمی، اسیدی، بازی و ...، ساختار و در نتیجه عملکرد آستاگرانتین تغییر کند. در صنایع غذایی در چنین مواردی از تکنیک نانو ریزپوشانی استفاده می‌شود [۲۲-۲۸]. طی این فرایند کپسولی اطراف رنگدانه را احاطه کرده و آن را در شرایط نامساعد از تغییرات احتمالی حفظ می‌کند. ضمن اینکه کپسول‌های تشکیل شده اطراف رنگدانه در این تکنیک، محتويات خود را با سرعت کنترل شده و شرایط ویژه رها می‌کنند. در فرایند نانو ریزپوشانی از ترکیبات مختلف کربوهیدراتی (مالتوکسترین، ناشاسته، کیتوزان، دکسترن، ساکارز و ...)، سلولزی (کربوکسی متیل سلولز، متیل سلولز، اتیل-سلولز، نیتروسلولز و ...)، پروتئینی (کاژین، پروتئین آب پنیر، ژلاتین و ...)، لیپیدی (لیپوزوم، واکسن، پارافین، بیزاکسن، دی‌گلیسریدها، مونو‌گلیسریدها و ...) و ... جهت پوشش (دیواره) ترکیبات فعال (هسته) استفاده می‌شود. مالتودکسترن یکی از پوشش‌های کربوهیدراتی است که از مشتقهای ناشاسته می‌باشد و از منابع مختلف نشاسته‌ای مانند سیب زمینی، ذرت و گندم تهیه می‌گردد. این ماده بدلیل حلالیت بالا در آب و عدم داشتن بو و رنگ شاخص، از مهم‌ترین مواد پلی‌ساکاریدی

۱- مقدمه

افزایش نگرانی مصرف کنندگان به دلیل استفاده از نگهدارنده‌ها (آنتی‌اکسیدان‌ها) و رنگ‌دهنده‌های سنتیک در فراورده‌های غذایی موجب شده تا متخصصین علوم و صنایع غذایی به دنبال تولید و کشف نگهدارنده‌ها و رنگ‌هایی با منشا طبیعی باشند. موجودات دریایی یکی از منابع هستند که به دلیل دارابودن رنگدانه‌های مختلف می‌توانند به عنوان راهکاری در این زمینه مطرح باشند. از جمله رنگدانه‌های مهمی که از آبزیان استخراج می‌شوند، می‌توان به آستاگرانتین و فیکوسیانین اشاره کرد [۱۹-۲۰]. آستاگرانتین در میکروارگانیسم‌های مختلف نظری جلبک‌ها [۳]، مخرمرها [۴] و باکتری‌ها [۵] وجود دارد. مطالعات زیادی در زمینه جداسازی آستاگرانتین از منابع طبیعی مانند میکروجلبک هماتوکوکوس پلوبویالیس^۱ [۶] و کلرلا زوفینگنیسیس^۲، مخمر زانتوفیلومایپسی دندروروس^۳ [۴]، فافیا رودوزیما^۴ و باکتری رودوبیاکتر اسفارویاکر^۵ [۵] انجام شده است. محتوی آستاگرانتین در ریزجلبک‌ها از ۱ تا ۵ درصد وزن خشک آن‌ها، متفاوت می‌باشد. فاکتورهای فیزیکی (pH و دما) و فاکتورهای مغذی (منابع کربن و نیتروژن) بر تولید آستاگرانتین توسط مخمر، باکتری و ریزجلبک‌ها موثر می‌باشند [۷]. آستاگرانتین یک ترکیب آلی است که در حلال‌هایی با قطیبیت کم و انواع روغن‌ها حل می‌شود. به منظور استخراج آستاگرانتین از حلال‌های مختلف، اسیدها، روغن‌های خوراکی، روش مایکروبو و آنزیمی استفاده می‌گردد. در پژوهشی جهت استخراج این رنگدانه از استون ۴۰ درصد در دمای ۸۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲ دقیقه استفاده شد که راندمان فرایند ۷۰ درصد گزارش گردید [۸]. در سایر تحقیقات نیز جهت استخراج آستاگرانتین از اسید کلریدریک [۹]، روغن‌های کیاهی نظیر روغن سویا، زیتون و روغن دانه انگور [۱۰] و اتانول [۱۱-۱۳] استفاده شده است. در تمامی روش‌های مذکور، رنگدانه با استفاده از حلال استخراج می‌شود. سیس حلال پراکنی از طریق روتاری انجام و مجدداً در حلال، حل و جذب نوری رنگدانه در طول موج ۴۸۰-۴۷۶ نانومتر قرائت می‌گردد [۱۴]. در تحقیقات مختلف، فعالیت آنتی‌اکسیدانی و رنگ‌دهنده‌گی آستاگرانتین اثبات شده است [۱۵ و ۱۶].

1. *Haematococcus pluvialis*

2. *Chlorella zofingiensis*

3. *Xanthophyllumyces dendrophorus*

4. *Phaffia rhodozyma*

5. *Rhodobacter sphaeroides*

به رسوب اضافه شد و پس از ۱ ساعت هم زدن در دمای اتاق، با استفاده از امواج فرماصوت، فرآیند سونیکاسیون به مدت ۱۰ دقیقه در فرکانس ۲۰ کیلو هرتز انجام گرفت. بعد از این مرحله، استون حاوی مایع رویی، با سانتریفوژ نمونه‌ها در ۵۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه جمع‌آوری شد. عمل استخراج مجدداً تکرار گردید. در انتهای آزمایش، حلال‌های استون حاصل از سانتریفوژ چند مرحله‌ایی که حاوی رنگدانه آستاگرانین بودند با هم ترکیب شدند و جهت قرائت غلظت آستاگرانین با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۴۷۸ نانومتر مورد استفاده قرار گرفتند [۱۵، ۳۱ و ۳۲]. جهت تعیین غلظت آستاگرانین از فرمول $C = A/\alpha$ استفاده شد [۳۲]. در این رابطه C ، نشان‌دهنده غلظت آستاگرانین، A طول موج مورد استفاده و α جذب قرائت‌شده است. در ادامه فرآیند، به منظور هیدرولیز یا صابونی کردن آستاگرانین ابتدا مخلوط حاوی سود ۰/۰۲ نرمال و عصاره حاوی رنگدانه به مدت ۳ ساعت در دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد در مکان تاریک قرار داده شدند. بعد از پایان فرآیند هیدرولیز، غلظت آستاگرانین با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر و طول موج ۴۷۸ نانومتر قرائت گردید [۳۴]. به منظور خالص‌سازی آستاگرانین استخراج شده، ابتدا عصاره هیدرولیز شده حاوی آستاگرانین، آب مقطر و ان‌هگزان با نسبت ۱:۱:۱ مخلوط شدند و سپس با سانتریفوژ در دور ۴۰۰۰ g به مدت ۵ دقیقه، فرآیند جداسازی رنگدانه انجام گرفت. بعد از سانتریفوژ، فاز هگزان جمع‌آوری شد و فرآیند جداسازی، تا بی‌رنگ شدن کامل این فاز انجام گرفت. حال آلتی هگزان حاصل از سانتریفوژ با هم ترکیب و با استفاده از آب مقطر تا تنظیم pH در محدوده خشی شستشو داده شد. در انتهای فرآیند، با استفاده از روتاری در دمای اتاق، حلال پراکنی انجام و سوسپانسیون حاوی رنگدانه، تغليظ و به ۱۰ میلی‌لیتر کاهش داده شد و جهت تزریق به ستون کروماتوگرافی آماده گردید. جهت خالص‌سازی آستاگرانین از روش کروماتوگرافی ستونی استفاده شد. به این منظور، ستون مورد استفاده با استفاده از سیلیکاژل پر و بعد از تنظیم پارامترهای مختلف شامل flow rate (۰/۶۵ میلی‌لیتر در دقیقه)، فرکانس (۴۷۶ نانومتر)، دمای ستون (۳۰ درجه سانتی‌گراد) و میزان تزریق (۲۰ میکرو‌لیتر) و نوع ستون (PDA)، دستگاه جهت تزریق آماده گردید. ۱۰ میلی‌لیتر از نمونه تغليظ شده حاوی آستاگرانین (حاوی یک

جهت نانو ريزپوشاني کردن مواد محسوب می‌شود [۲۹]. کازثينات سديم جزء پوشش‌های پروتئيني و نمک سديم کازثين است که شامل عناصر مهم، ضروري و مورد نياز برای بدن است. اين نمک به ميزان مطلوبی دارای حلالیت می‌باشد و می‌تواند در يك مخلوط آبی پخش شود [۳۰]. هدف تحقيق حاضر در مرحله اول استخراج آستاگرانين با استفاده از روش تركيبی (پيش تيمار اوليه با اسيد كلريديريك و سپس استخراج با استون خالص) و بررسی بازده فرایند است. سپس رنگدانه استخراج شده با پوشش تركيبی مالتودكسترين-کازثينات سديم نانو ريزپوشاني و خواص فيزيکي، آتش‌اكسیداني و رنگي نانوكسيدل‌های حامل در کثار فرم خالص آستاگرانين ارزیابی می‌گردد.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- مواد

پودر خالص ميكروجلبک هماتوكروکوس پلوروپاليس به صورت فريزدرائي شده و با رنگ متمايل به قرمز از شركت پرتوغذائي آبريان سورنا مازندران تهيه شد. تركيب شيميايی اين پودر در جدول ۱ ارائه شده است. مالتودكسترين، کازثينات سديم، آنزيم پپسين، آنزيم پانكراتين، راديکال آزاد DPPH و تري‌كلرواستيك‌اسيد از شركت سيگما و سايبر مواد شيميايی مورد استفاده از شركت مرک خريداري شدند.

۲-۲- روش‌ها

۲-۲-۱- استخراج، صابونی کردن و تخلیص رنگدانه آستاگرانین

روش مورد استفاده جهت استخراج، روش تركيبی (پيش تيمار اوليه با اسيد كلريديريك و سپس استخراج با استون خالص) بود. در اين روش، ابتدا نمونه‌ها تحت تأثير پيش تيمار اوليه اسيد كلريديريك قرار گرفتند و ۱ ميلی‌لیتر از اسيد ۴ مولار به ۱۰ ميلی‌گرم از پودر هماتوكروکوس اضافه و مخلوط به مدت ۱ ساعت در دمای ۷۰ درجه بن‌ماری قرار داده شد. پس از ختنک شدن، سوسپانسیون حاصل به مدت ۵ دقیقه در ۵۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفوژ گردید. بعد از سانتریفوژ، نمونه‌ها در مرتبه با آب مقطر شستشو و مجدداً سانتریفوژ شدند و در نهايیت عمل استخراج بر روی رسوب بدست‌آمده با استفاده از ستون انجم گرفت. بدین ترتيب که ابتدا ۴ ميلی‌لیتر از استون

کاهش دما به ۲۵ درجه سانتی گراد) به محلول دارای متوفدکسترن اضافه و ۲۴ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی گراد جهت افزایش جذب آب نگهداری گردید. در مرحله انتها بی، ۲ گرم آستاگرانین به محلول حاوی پوشش‌ها اضافه و پس از حل شدن آن، جهت تولید نانوپیکسل، از دستگاه اولتراسوند (Hilscher, UP200، آلمان) با طول موج ۴۰ کیلوهرتز به مدت ۱۵ دقیقه و تعداد ۶ سیکل (زمان هر سیکل ۳۰ ثانیه) و زمان استراحت ۱۵ ثانیه بین سیکل‌ها، دمای ۲۵ درجه سانتی گراد) استفاده شد. برای کاهش بیشتر اندازه ذرات و افزایش راندمان ذرات نانوپیکسل، از دستگاه هموژنایزر با دور (اولتراتوراکس، IKa، ایتالیا) ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه برای مدت ۱۵ دقیقه استفاده گردید. محلول حاصل از فرآیند، در دمای ۱۸ درجه سانتی گراد منجمد و با استفاده از دستگاه خشک کن انجامدادی (Vaco 2 Zirbus، آلمان) در فشار ۰/۰۵۱ میلی بار و دمای ۵۰- درجه سانتی گراد خشک گردید [۲، ۲۹ و ۳۷].

ذرهای (PDI)

این دو شاخص پس از پس از رقیق کردن نمونه ها به میزان ۱۰
برابر با بافر فسفات نمکی^۳ به روش تفرق نور پویا^۳ با استفاده
از دستگاه زتابایزر (نانوسایزر، ۳۰۰۰)، ساخت انگلستان،
شرکت Malvern، زاویه ۹۰ درجه و سل مخصوص با عرض
۰/۰۱ متر) اندازه گیری شدند [۲۲].

۲-۳-۲-۲- سنجش پتانسیل زتای سطح نانوکپسول‌ها

به منظور اندازه‌گیری پتانسیل زتا سطح نانوکپسول‌ها، از دستگاه تنسایزیر استفاده گردید. در این روش نانوکپسول‌ها با استفاده از ۵۰ میلی‌مolar بافر فسفات ($pH=7/4$) به میزان ۱۰ برابر رقیق شدند. ارزیابی پتانسیل زتا در زاویه ۱۷۳ درجه سانتی‌گراد و طول موج ۶۲۳ نانومتر هلیوم-تنگستن (در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد) انجام گردید [۲۲].

۲-۳-۳-۳-۴- تعیین راندمان ریزیوشنی (EE⁴)

بازده فرآیند نانو ریزپوشانی با استفاده از روش یان و همکاران (۲۰۱۴) و از طریق رابطه زیر تعیین گردید. در این رابطه، FA مقدار آستاگر اتنین فاقد پوشش و A مقدار آستاگر اتنین

گرم رنگدانه) جهت تزريق آماده شد. عمل خالص سازی در ابتدا با هگزان/استون (نسبت ۷ به ۳ حجمی/حجمی) به مدت ۴۰ دقیقه، سپس با هگزان/دی کلرومتان/استون (به نسبت ۵ به ۲/۵ به ۱ حجمی-حجمی) انجام گرفت. مدت زمان انجام عمل خالص سازی ۹۰ دقیقه بود. به منظور محاسبه آستاگرانتین قابل استخراج از رابطه زیر استفاده شد. در این رابطه، توده آستاگرانتین، مقدار آستاگرانتین استخراج شده در حلال آلی، m . میزان جلبک مورد استفاده و عدد ۳ میزان تقریبی آستاگرانتین در هماتوکوکوس است.

آستاگران‌تین قابل استخراج (%) = $\frac{[آستاگران‌تین] \times 100}{[100m / ۳ / توده آستاگران‌تین]}$
 حلال‌های جمع‌آوری در مرحله قبل، با استفاده از دستگاه روتاری خارج شدن و رنگدانه باقیمانده مجدداً در ۱۰۰ میلی- لیتر استون ترکیب شد. بعد از این مرحله، چند قطره آب مقطر به حلال اضافه گردید و ترکیب بدست آمده به مدت ۷۲ ساعت در دمای ۴ درجه قرار داده شد تا عمل کریستالیزه‌شدن انجام گیرد. رنگ کریستال‌های تشکیل شده به رنگ فرمز قهوه‌ای بود. فرآیند فوق مجدداً تکرار و در نهایت نمونه جمع‌آوری شده فریز درایر گردید [۱، ۳۵ و ۳۶].

Table 1 Qualitative analysis of *Hematococcus* microalgae used in this study

Cell composition	Amount (%)
Protein	23
Carbohydrate	37.5
Total fat	35.5
Astaxanthin	3
Beta-carotene	0.037
Lutein	0.018
Canthaxanthin	0.18

۲-۲-۲- نانو ریز یوشانی، کردن آستاگز انتیز

به منظور نانو ریزپوشانی آستاگرانتین، از پوشش ترکیبی مالتودکسترین و کازئینات سدیم با نسبت برابر استفاده و نسبت پوشش‌ها به هسته نیز ۴ به ۱ در نظر گرفته شد. ابتدا سوپیانسیون همگنی از مالتودکسترین در آب مقطر (۴ گرم در ۵۰ میلی لیتر) تهیه شد. سپس جهت تهیه پوشش دوم، سوپیانسیونی از کازئینات سدیم در آب مقطر (۴ گرم در ۵۰ میلی لیتر) ایجاد و با قراردادن بر روی همزن مغناطیسی و دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه، سوپیانسیون همگنی از آن حاصل شد. محلول حاوی کازئینات سدیم (پس از

1. Particle Dispersity Index
2. Phosphate-Buffered Saline or PBS
3. Dynamic Light Scattering
4. Encapsulation Efficiency

حامل به منظور ارزیابی فعالیت آنتیاکسیدانی در زمان‌های صفر، ۱۵ و ۳۰ روز (نگهداری در دمای یخچال؛ $\pm 4^\circ\text{C}$ درجه سانتی-گراد) مورد استفاده قرار گرفتند. هدف از انتخاب سه زمان، سنجش اثر زمان نگهداری بر تغییرات فعالیت آنتیاکسیدانی آستاگرانین خالص و نانو ریزپوشانی شده بود. نتایج فعالیت آنتیاکسیدانی رنگدانه با دو آنتیاکسیدان بوتیل‌هیدروکسی-آنیزول^۳ و بوتیل‌هیدروکسی‌تولوئن^۴ در غلظت ۲۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر مقایسه گردید [۴۰].

۲-۵-۱-قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH

برای اندازه‌گیری شاخص قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH، ابتدا ۵۰۰ میکرولیتر محلول ۰/۱۶ میلی‌مolar DPPH در اتانول ۹۶ درصد با حجم برابری از نمونه مخلوط و ترکیب حاصل کاملاً ورتكس شد. سپس این محلول در دمای اتاق و محیط تاریکی (کاینت) به مدت ۳۰ دقیقه انکوبه گردید. نهایت جذب محلول در طول موج ۵۱۷ نانومتر قرائت و قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH نمونه‌ها بر اساس رابطه زیر محاسبه و به صورت درصد گزارش شد [۴۱].

= قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH

$$100 \times \frac{\text{جذب شاهد}}{\text{جذب نمونه-جذب شاهد}}$$

۲-۵-۲-۱-قدرت کاهنده‌گی آهن سه ظرفیتی

به منظور ارزیابی قدرت کاهنده‌گی نمونه‌ها، ابتدا یک میلی‌لیتر نمونه با ۲/۵ میلی‌لیتر بافر فسفات ۰/۲ مولار با pH=۷/۶ و ۲/۵ میلی‌لیتر محلول ۱٪ وزنی- حجمی پتابسیم فریسیانید مخلوط شد. این محلول به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۵۰ درجه- سانتی‌گراد انکوبه شد و بعد از این مدت با اضافه کردن ۲/۵ میلی‌لیتر محلول تری‌کلرواستیک‌اسید ۱۰ درصد، واکنش خاتمه یافت. در نهایت ۲/۵ میلی‌لیتر از این مخلوط با ۲/۵ میلی‌لیتر آب مقطر و ۰/۵ میلی‌لیتر فریک‌کلرید ۱٪ درصد ترکیب و ۱۰ دقیقه در دمای محیط انکوبه و سپس جذب آن با دستگاه اسپکتروفوتومتر در طول موج ۷۰۰ نانومتر قرائت شد. جذب بالاتر نشان‌دهنده قدرت کاهنده‌گی بالاتر نمونه است [۴۲].

۲-۵-۲-۲-فعالیت کلاته‌کردن فلزات

جهت ارزیابی فعالیت کلاته‌کنندگی، ابتدا محلولی از نمونه (با غلظت مشخص) تهیه و یک میلی‌لیتر از آن به ۳/۷ میلی‌لیتر آب مقطر اضافه گردید. سپس به محلول حاضر ۰/۱ میلی‌لیتر

اضافه شده در ابتدای آزمایش است [۳۷].

$$\% \text{ EE} = \frac{(FA-A)}{A}$$

۲-۴-۲-۱-رهایش آستاگرانین از نانوکپسول‌ها در محیط‌های شبیه‌سازی شده معده (SGF^۱) و روده (SIF^۲)

به منظور طراحی محیطی مشابه معده، ۱۰۰ میلی‌گرم آنزیم پیپسین در ۵ میلی‌لیتر آب مقطر حاوی ۰/۳۵ میلی‌لیتر هیدروکلریک‌اسید غلیظ حل شد. در ادامه، ۱۰۰ میلی‌گرم کلرید سدیم به محلول اضافه گردید. حجم نهایی این محلول با استفاده از آب مقطر به ۵۰ میلی‌لیتر و pH آن به ۱/۲ تنظیم شد. سپس ۵۰۰ میلی‌گرم از نانوکپسول‌های حامل آستاگرانین به محیط SGF اضافه گردید. با توجه به اینکه زمان تخلیه معده برای یک وعده غذایی استاندارد ۱۱۲ دقیقه است [۳۸]، مخلوط حاصل به مدت ۱۲۰ دقیقه در سرعت ۱۰۰ دور در ۳۷ درجه سانتی‌گراد شیک شد. به منظور آماده-سازی محیطی مشابه روده، در ابتدا ۳۴۰ میلی‌گرم پتابسیم-فسفات‌مونویازیک در ۱۰ میلی‌لیتر سدیم‌هیدروکسید ۰/۲ مولار و ۵۰۰ میلی‌گرم پانکراتین به محلول تهیه شده اضافه گردید. در نهایت pH نهایی محلول به ترتیب به ۵۰ میلی‌لیتر و ۷/۸ تنظیم شد. به این محلول هم ۵۰۰ میلی‌گرم از نانوکپسول‌های حامل آستاگرانین اضافه اما با توجه به اینکه زمان عبور غذا از روده کوچک ۲ تا ۴ ساعت است [۳۹]، زمان انکوباسیون (شیک‌کردن با سرعت ۱۰۰ دور در دقیقه و دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد) نانوکپسول‌ها در محیط SIF، ۴ ساعت در نظر گرفته شد. تغییرات غلظت آستاگرانین رهاشده، در هر ۳۰ دقیقه، با استفاده از روش اسپکتروفوتومتری اندازه‌گیری گردید [۳۷، ۲۲، ۲].

۲-۵-۲-۲-ارزیابی فعالیت آنتیاکسیدانی آستاگرانین و نانوکپسول‌های حامل آن

به منظور ارزیابی فعالیت آنتیاکسیدانی آستاگرانین خالص و نانو ریزپوشانی شده (نانوکپسول‌های حامل)، از سه شاخص قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH، کاهنده‌گی یون آهن سه ظرفیتی و فعالیت کلاته‌کردن فلزات استفاده شد. دو غلظت ۱۰۰ و ۲۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر از آستاگرانین و نانوکپسول‌های

3. BHA
4. BHT

1. Simulated Gastric Fluid
2. Simulated Intestinal Fluid

(۵۳/۷۲ درصد) میلی گرم بیش از گرم ارتقا یافته است.

Table 2 Amounts of astaxanthin in different stages of extraction, saponification and purification from *Haematococcus pluvialis* (mg/g)

Extraction steps		Level
Initial extraction	Amount	8.11 ± 0.09^D
	Percentage	29.42
Saponify	Amount	11.34 ± 0.1^C
	Percentage	42.85
Initial purify	Amount	16.94 ± 0.18^B
	Percentage	60.12
Final purify	Amount	21.76 ± 0.15^A
	Percentage	72.53

*Different letters indicate significant difference between the data ($p < 0.05$).

*n=5, Initial amount of astaxanthin = 3% of dry weight of algae

۲-۳- خواص فیزیکی نانوکپسول‌های حامل

آستاگز انتیپن

خواص فیزیکی نانوپیسول‌های حامل آستاگرانتین با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازرینات سدیم در جدول ۳ ارائه شده است. مطابق این جدول، میانگین سایز نانوپیسول‌ها، شاخص پراکندگی و پتانسیل زتای آن‌ها به ترتیب حدود ۲۶۹/۱ نانومتر، ۰/۴۲۳ و ۰/۴۶/۷۱ است. همچنین بازده فرایند نانو ریزپوشانی نیز $85/19 \pm 0/04$ درصد ثبت شد.

Table 3- Physical properties of nanocapsules carrying astaxanthin coated by maltodextrin and sodium caseinate

Physical properties	Level
Average particle size (nm)	269.1±3.95
Particle distribution index	0.423±1.28
Zeta potential (mv)	+46.71±2.88
Encapsulation efficiency (%)	85.19±4.09

-۳-۳ پروفیل رهایش آستاگرانتین از SIF و SGF نانو کسیول های حامل در محط

اشکال ۱ و ۲، پروفیل رهایش آستاگزارتین از نانوپیسول‌ها در شرایط و محیط‌های مشابه دستگاه گوارش انسان نشان می‌دهند. مطابق این اشکال، میزان رهایش آستاگزارتین از نانوپیسول‌های

محلول ۲ میلی مولار کلرید آهن و ۰/۲ میلی لیتر محلول ۵ میلی مولار فروزین اضافه و ۲۰ دقیقه در دمای اتاق انکوبه شد. بعد از این مدت، جذب محلول در طول موج ۵۶۲ نانومتر قرائت و فعالیت کلاته کردن از طریق رابطه زیر محاسبه و به صورت درصد گزارش گردید [۴۳].

$$= \text{فعالیت کالاته کنندگی فلزات} (\%)$$

$$\times [جذب شاهد / (جذب نمونه در طول موج ۵۶۲ نانومتر - ۱)] \times 100$$

۶-۲-۲- رنگ‌سنگی محصول و تغییرات شاخص‌های

رنگی

آنالیز رنگ برای آستاگرانتین خالص و نانوکپسول های حامل (فرم نانو ریزپوشانی شده آستاگرانتین) در روزهای صفر و ۳۰، با استفاده از دستگاه رنگ سنج (IMG- pardazesh cam- system XI) در سیستم CIE انجام گرفت. شاخص های مورد استفاده L^* , a^* و b^* (به ترتیب شاخص روشنی، قرمزی و زردی) بودند. تغییرات رنگ نمونه ها بین روزهای صفر و ۳۰ نیز با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد [۴۴].

$$\Delta E = [(L_{30} - L_0)^2 + (a_{30} - a_0)^2 + (b_{30} - b_0)^2]^{0.5}$$

۲-۷- تجزیه و تحلیل آماری

پژوهش حاضر در قالب طرح کاملاً تصادفی اجرا و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شد. داده‌ها از طریق آنالیز واریانس یک‌طرفه^۱ آنالیز شدند و ارزیابی معنی‌داری تفاوت بین میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن و t-test (در سطح اطمینان ۹۵ درصد) انجام گرفت. به منظور رسم جداول و اشکال نیز از نرم‌افزار EXCEL استفاده گردید.

٣- نتائج

۱-۳- میزان آستاگز اینتین استخراج شده

جدول ۲، میزان آستاگرانتین را در مراحل مختلف استخراج، صابونی کردن، خالص سازی اولیه و ثانویه نشان می دهد. همانطور که در جدول زیر مشاهده می شود، به هنگام صابونی کردن و خالص سازی اولیه و ثانویه، روند استخراج و خالص سازی آستاگرانتین به طور معنی داری افزایش یافت (p<۰/۰۵)؛ به گونه ای که میزان رنگدانه طی مراحل مختلف استخراج و تخلیص، از ۸/۱۱٪ درصد (۴۲/۲۹٪ درصد) به ۲۱/۷۶٪

1. One way Anova

محدوده $۱۸/۴۹ \pm ۰/۹۵$ تا $۱۸/۰۰ \pm ۰/۱۱$ درصد قرار داشت. بیشترین نرخ رهایش در این محیط مربوط به ۳۰ دقیقه اول بود که طی این مدت میزان رهایش حدود $۱۸/۵$ درصد اندازه‌گیری شد. همچنین نرخ رهایش رنگدانه از نانوکپسول‌های حامل در SIF تا ۲ ساعت اول افزایشی و سپس تا رسیدن به زمان ۴ ساعت، ثابت بود.

-۳- ارز یا پی فعالیت آنتی اکسیدانی

آستاگزانتین و نانوکیسولهای حامل

در جدول ۴، فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH آستاگرانتین خالص و نانو ریزپوشانی شده در دو غلظت ۱۰۰ و ۲۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر و سه زمان صفر، ۱۵ و ۳۰ روز ارائه شده است. همانطور که در این جدول مشاهده می شود، با افزایش غلظت از ۱۰۰ به ۲۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر، فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH نمونه ها به صورت معنی داری افزایش یافته است ($p < 0.05$). همچنین با نانو ریزپوشانی آستاگرانتین، میزان شاخص مذکور در رنگدانه به شکل معنی داری (نسبت به فرم خالص) بیشتر شد ($p < 0.05$). به این صورت که در هر دو غلظت و سه زمان، فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH نانوکپسول های حامل به صورت قابل ملاحظه ای بیشتر از فرم خالص رنگدانه است ($p < 0.05$). دامنه تغییرات این فعالیت در فرم خالص آستاگرانتین در دو غلظت و سه زمان از حدود ۲۱ تا ۵۷ درصد می باشد. این دامنه برای نانوکپسول های حامل آستاگرانتین از حدود ۵۳ تا ۷۰ درصد ثبت شد. مطابق یافته ها، فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH نانوکپسول های حامل آستاگرانتین در طول زمان، ثابت و بدون تغییر معنی داری حفظ شد ($p < 0.05$). در مقابل، این فعالیت در فرم خالص رنگدانه طی دوره نگهداری به صورت معنی داری کاهش یافته است ($p < 0.05$).

حامل در محیط مشابه معده (SGF, pH=1.2)، به صورت قابل ملاحظه‌ای کمتر از میزان رهایش این رنگدانه در محیط مشابه روده (SIF, pH=6.8) است. در میزان رهایش آستاگر انتیتی از 14 ± 2.28 تا 15 ± 0.56 درصد متغیر بود.

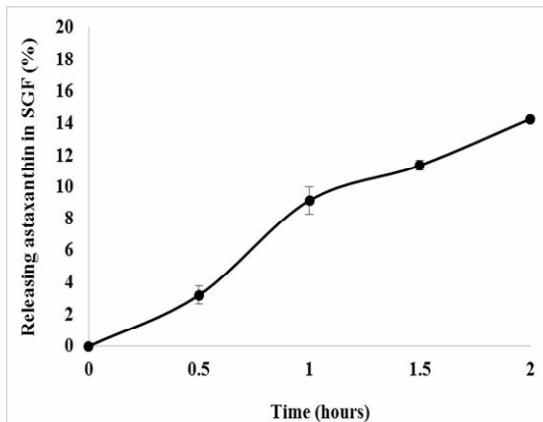

Fig 1 Amounts of astaxanthin released from the nanocapsules at different times in SGF (astaxanthin release profile)

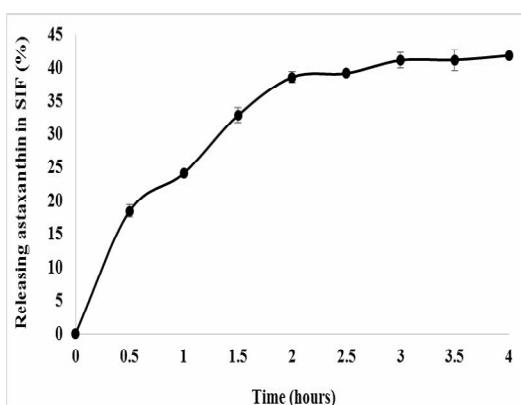

Fig 2 The amounts of astaxanthin released from the nanocapsules at different times in SIF (astaxanthin release profile)

همچنین رهایش آستاگرانتین در SGF در طول ۲ ساعت روند افزایشی داشت؛ گرچه نرخ رهایش بین بازه‌های اندازه‌گیری (هر ۳۰ دققه) بیکسان نبود. در SIF، میان رهایش آستاگرانتین در

Table 4 DPPH free radical scavenging activity of astaxanthin and its carrier nanocapsules (%)

Time (day)	Concentration ($\mu\text{g}/\text{ml}$)	Form of astaxanthin		Positive control	
		Pure	Nanocapsule	BHA	BHT
0	100	39.47 \pm 0.67 ^{Cb}	54.27 \pm 0.08 ^{Ba}	89.22 \pm 1.34 ^a	81.37 \pm 0.91 ^b
	200	56.33 \pm 1.05 ^{Ad}	70.09 \pm 0.12 ^{Ac}		
15	100	27.65 \pm 1.02 ^{D_b}	54.14 \pm 1.48 ^{Ba}	69.87 \pm 1.92 ^{Aa}	53.95 \pm 0.03 ^{Ba}
	200	45.91 \pm 0.18 ^{B_b}			
30	100	21.06 \pm 0.01 ^{E_b}	69.97 \pm 1.06 ^{Aa}	39.11 \pm 0.14 ^{C_b}	39.11 \pm 0.14 ^{C_b}
	200				

*Different uppercase and lowercase letters in the column and row indicate significant differences between the data, respectively ($p < 0.05$).

نانوکپسول های حامل در محدوده جذب $0/55\text{--}0/71$ در طول موج 700 نانومتر قرار داشتند. مطابق تاییج، با افزایش غلظت، قدرت کاهندگی آستاگزانتین و نانوکپسول های حامل آن به صورت قابل ملاحظه ای افزایش یافته است ($p<0/05$). در ادامه مشخص شد روند تغییرات قدرت کاهندگی نانوکپسول های حامل رنگدانه در طول زمان نگهداری، ثابت و فاقد اختلاف معنی دار است ($p>0/05$). اما این تغییرات برای فرم خالص رنگدانه، دارای روند کاهشی و معنی دار می باشد ($p<0/05$).

۳-۴-۲- قدرت کاهندگی یون فریک

در جدول 5 ، قدرت کاهندگی یون آهن سه ظرفیتی (فریک) آستاگزانتین و نانوکپسول های حامل آن ارائه شده است. مطابق این جدول، قدرت کاهندگی نانوکپسول های حامل آستاگزانتین نسبت به فرم خالص رنگدانه (در هر دو غلظت و سه زمان) به صورت معنی داری بیشتر است ($p<0/05$). میزان قدرت کاهندگی آستاگزانتین در دو غلظت و سه زمان از جذب $0/12$ تا $0/54$ در طول موج 700 نانومتر متغیر بود. این مقادیر برای

Table 5 Reducting power of astaxanthin and its carrier nanocapsules (Ab at 700nm)

Time (day)	Concentration ($\mu\text{g/ml}$)	Form of astaxanthin		Positive control	
		Pure	Nanocapsule	BHA	BHT
0	100	$0.32\pm0.01^{\text{Bb}}$	$0.56\pm0.05^{\text{Ba}}$	$0.92\pm0.02^{\text{a}}$	$0.79\pm0.04^{\text{b}}$
	200	$0.54\pm0.05^{\text{Ad}}$	$0.71\pm0.06^{\text{Ac}}$		
	100	$0.21\pm0.01^{\text{Cb}}$	$0.55\pm0.04^{\text{Ba}}$	$0.7\pm0.08^{\text{Aa}}$	$0.56\pm0.01^{\text{Ba}}$
	200	$0.33\pm0.01^{\text{Bb}}$	$0.7\pm0.08^{\text{Aa}}$		
15	100	$0.12\pm0.02^{\text{Db}}$	$0.56\pm0.01^{\text{Ba}}$	$0.71\pm0.03^{\text{Aa}}$	$0.56\pm0.01^{\text{Ba}}$
	200	$0.2\pm0.04^{\text{Cb}}$	$0.71\pm0.03^{\text{Aa}}$		

*Different uppercase and lowercase letters in the column and row indicate significant differences between the data, respectively ($p<0.05$).

اما در نانوکپسول های حامل از حدود 52 تا 75 درصد متغیر بود. همچنین با افزایش غلظت، فعالیت کلاتنه کنندگی آستاگزانتین و نانوکپسول های حامل آن به صورت معنی داری افزایش یافت ($p<0/05$). در ادامه مشخص شد فعالیت کلاتنه کنندگی نانوکپسول های حامل در طول زمان، ثابت و بدون تغییر معنی دار است ($p>0/05$). اما در فرم خالص آستاگزانتین، این فعالیت در طول دوره نگهداری به صورت معنی داری روند کاهشی می باشد ($p<0/05$).

۳-۴-۳- فعالیت کلاتنه کنندگی فلزات

فعالیت کلاتنه کنندگی نانوکپسول های حامل آستاگزانتین و فرم خالص رنگدانه در جدول 6 ارائه شده است. همانطور که در این جدول مشاهده می شود، با نانو ریزپوشانی آستاگزانتین، فعالیت کلاتنه کنندگی آن به صورت معنی داری بیشتر شد ($p<0/05$) و در هر دو غلظت و سه زمان، این فعالیت در نانوکپسول های حامل به صورت معنی داری بیشتر از آستاگزانتین خالص است ($p<0/05$). به این صورت که فعالیت کلاتنه کنندگی آستاگزانتین در طول زمان و غلظت های مختلف از حدود 23 تا 52 درصد،

Table 6 Chelating activity of astaxanthin and its carrier nanocapsules (%)

Time (day)	Concentration ($\mu\text{g/ml}$)	Form of astaxanthin		Positive control	
		Pure	Nanocapsule	BHA	BHT
0	100	$40.06\pm1.12^{\text{Cb}}$	$52.82\pm0.98^{\text{Ba}}$	$94.18\pm1.15^{\text{a}}$	$85.66\pm1.49^{\text{b}}$
	200	$51.23\pm1.37^{\text{Ad}}$	$74.18\pm1.18^{\text{Ac}}$		
	100	$31.29\pm0.82^{\text{Eb}}$	$52.99\pm1.68^{\text{Ba}}$	$53.06\pm0.54^{\text{Ba}}$	$74.11\pm1.62^{\text{Aa}}$
	200	$44.11\pm0.19^{\text{Bb}}$	$73.84\pm1.29^{\text{Aa}}$		
15	100	$23.67\pm0.15^{\text{Fb}}$	$53.06\pm0.54^{\text{Ba}}$	$74.11\pm1.62^{\text{Aa}}$	$53.06\pm0.54^{\text{Ba}}$
	200	$36.86\pm0.08^{\text{Db}}$	$74.11\pm1.62^{\text{Aa}}$		

*Different uppercase and lowercase letters in the column and row indicate significant differences between the data, respectively ($p<0.05$).

ریزپوشانی شده در دو زمان صفر و 30 روز (نگهداری در دمای یخچال) در جدول 7 ارائه شده است. همانطور که در این جدول مشاهده می شود، در فرم خالص آستاگزانتین، شاخص روشنایی (L^*) با گذر زمان (30 روز) به صورت معنی داری

۵-۳- شاخص های رنگی آستاگزانتین و نانوکپسول های حامل آن

شاخص های رنگی آستاگزانتین در دو فرم خالص و نانو

صفر و ۳۰) برای نانوکپسول‌های حامل بسیار ناچیز، اما این میزان برای فرم خالص آستاگرانتین، قابل ملاحظه است. از مقایسه رنگ آستاگرانتین خالص و نانوکپسول‌های حامل آن مشخص شد که با نانو ریزپوشانی رنگدانه، شاخص روشنایی افزایش اما نسبت شاخص قرمzi به زردی کاهش یافته است.

کاهش و نسبت شاخص قرمzi به زردی (a^*/b^*) به صورت قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است ($p<0.05$). اما چنین تغییراتی در فرم نانو ریزپوشانی شده آستاگرانتین (نانوکپسول‌های حامل) ثبت نشد و شاخص‌های رنگی نانوکپسول‌ها در طول دوره نگهداری بدون تغییر معنی‌دار و ثابت باقی ماندند ($p>0.05$). مطابق جدول ۷، شاخص تغییرات رنگ (بین روز

Table 7 Color indices of astaxanthin and its carrier nanocapsules during storage time

Treatments/Index	L^*	a^*/b^*	ΔE_{0-30}
Pure astaxanthin in 0 day	40.68 ± 0.15^b	2.64 ± 0.08^b	8.21 ± 0.19^a
Pure astaxanthin in 30 day	32.57 ± 0.21^c	3.15 ± 0.39^a	
Carrier nanocapsules in 0 day	46.05 ± 0.34^a	2.01 ± 0.01^c	
Carrier nanocapsules in 30 day	45.95 ± 0.26^a	2.01 ± 0.02^c	0.07 ± 0.03^b

*Different letters in each column indicate significant difference between the data ($p<0.05$).

آمورف سلولز را صابونی می‌کند و با تخریب دیواره سلولی جلبک و واکنش بین نواحی هیدرووفوب آستاگرانتین و استون، رنگدانه آزاد می‌گردد [۱]. در تحقیق سان و همکاران (۲۰۱۵) از روش مایکروویو به همراه حلال‌های مختلف جهت استخراج آستاگرانتین استفاده شد. نتایج نشان داد که در بین حلال‌های دی‌کلرومتان، کلروفرم، متانول و استون، مطلوب‌ترین حلال، استون است [۳۶]. به منظور افزایش غلظت آستاگرانتین آزاد، استرهای آن بایستی تحت تاثیر صابونی کردن قرار گرفته تا به آستاگرانتین آزاد تبدیل گرددن. در پژوهش حاضر از سدیم‌هیدروکسید در دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد جهت صابونی کردن استفاده شد. مطالعه سان و همکاران (۲۰۱۵) موید آن است که دمای بالای صابونی کردن در مقایسه با دمای پایین (مثلا ۴ درجه سانتی‌گراد) بازدهی بیشتری دارد [۳۶]. در بخش صابونی کردن، فاکتور بسیار مهم، زمان است؛ به گونه‌ای که اگر زمان فرایند مذکور بیش از حد زیاد گردد، از کیفیت و غلظت رنگدانه استخراج شده کاسته خواهد شد؛ به همین جهت در تحقیق حاضر از زمان ۳ ساعت استفاده شد [۱]. در تحقیق دواتی و همکاران (۲۰۲۰) از سود الکلی و شیکردن در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت جهت طی فرایند صابونی کردن استفاده شد. نتایج تحقیق مذکور نشان داد که طی فرایند صابونی کردن، میزان استحصال آستاگرانتین در مقایسه با نمونه صابونی نشده بیشتر می‌باشد که این یافته با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد [۳۴]. ترکیبات فعالی مانند آستاگرانتین با همه خواص نگهدارندگی در مواد غذایی و همچنین خواص دارویی و درمانی ذکر شده در بخش مقدمه، باید ساختارشان با استفاده از روش‌هایی حفظ

۴- بحث

مطابق نتایج مشخص شد که استفاده از HCl به عنوان پیش‌تیمار اولیه و سپس استفاده از استون (روش ترکیبی)، روش مطلوبی جهت استخراج آستاگرانتین می‌باشد (راندمان فرایند ایده‌آل است). این روش (ترکیبی) در سایر تحقیقات نیز مورد تائید بوده است. در پژوهشی که توسط سرادا و همکاران (۲۰۰۶) انجام شد، از حلال‌های مختلف جهت استخراج آستاگرانتین استفاده گردید. نتایج تحقیق مذکور نشان داد که استفاده از اسیدکلریدریک به عنوان حلال معدنی و سپس استون به عنوان حلال آلی، درصد استخراج (بازده فرایند) آستاگرانتین را به صورت معنی‌داری افزایش می‌دهد [۳۱]. در تحقیق دیگری که از چهار روش متانول به همراه استون، ترکیب هگزان/ایزوپروپانول، اسیدکلریدریک به همراه استون و استخراج با روغن سویا جهت تخلیص آستاگرانتین استفاده گردید، مشخص شد ترکیب HCl و استون بالاترین راندمان را در استخراج آستاگرانتین (۱۹/۸ میلی‌گرم بر گرم) و روغن از جلبک (۳۳/۳ درصد) داشته است [۱۵]. چنین نتیجه‌ای در پژوهش لیو و همکاران (۲۰۱۸) نیز ثبت شد [۳۲]. در تحقیق دانگ و همکاران (۲۰۱۴)، مورفولوژی جلبک هماتوکوس با استفاده از میکروسکوپ الکترونی نگاره قبل و بعد از تاثیر حلال مورد ارزیابی قرار گرفت. مطابق نتایج، قبل از تاثیر حلال، شکل جلبک به صورت تیره و فاقد هرگونه صدمه سطحی بود اما بعد از تاثیر HCl و استون، رنگ جلبک، سفید، دیواره سلولی آن آسیب‌دیده و سطح سلول چین خورده مشاهده شد [۱۵]. رنگ سفید نشان دهنده خروج رنگدانه از سول جلبکی می‌باشد. در واقع HCl به صورت غیرانتخابی نواحی

می‌گردد. به طور کلی ذراتی که پتانسیل زتای آن‌ها بالاتر از $+30$ و یا کمتر از -30 میلی‌ولت باشد، در بالاترین حد پایداری قرار دارند [۲۲]. نانوکپسول‌های تولیدشده در تحقیق حاضر، پتانسیل زتایی معادل 46.71 ± 0.88 میلی‌ولت دارند که با توضیحات داده شده، میزان قابل قبولی است. بازده ریزپوشانی یکی از مهم‌ترین شاخص‌های پایداری ترکیبات کپسوله شده است؛ زیرا نشان‌دهنده توانایی نانوکپسول‌ها در جلوگیری از خروج هسته درونی می‌باشد. میزان بازده فرایند در تحقیق حاضر 85.4 ± 0.9 درصد بود که میزان قابل توجهی است. در تحقیقی که پیتیدهای حاصل از آبکافت-زلاتین پوست ماهی قزل‌آلای استفاده از نانولیپوزوم و غلطت-های $0/2$ تا 1 درصد کیتوزان کپسوله شدند، بازده ریزپوشانی تیمارها از $46/1$ تا $80/2$ درصد متغیر بود [۲۵]. بازده ریزپوشانی فرایند تولید نانوکپسول‌های حامل رنگدانه فیکوسیانین استخراج شده از میکروجلبک اسپیروولینا با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازئینات سدیم، $73/41$ درصد گزارش شد [۲۸].

در تحقیق حاضر، به منظور ارزیابی کارایی تکنیک نانو ریزپوشانی و همچنین پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازئینات سدیم در حفاظت از آستاگرانتین در محیط دستگاه گوارش، از محیط‌های اسیدی و آزوتی مشابه شرایط معده و روده استفاده شد و نتایج نشان داد که میزان رهایش رنگدانه مورد مطالعه از نانوکپسول‌ها در شرایط خشی (محیط مشابه روده)، بیشتر از شرایط اسیدی (محیط مشابه معده) است. به نظر می‌رسد H_D ‌های خشی و همچنین آنزیم پانکراتین اثرگذاری و نفوذ بیشتری (نسبت به H_D ‌های اسیدی و آزوتی پیسین) به ساختار دیواره (مالتودکسترین-کازئینات سدیم) دارند و از طریق تخریب آن، موجب رهاسازی هسته (آستاگرانتین) می‌شوند. مطابق نتایج پژوهش حاضر، بخش قابل توجهی از آستاگرانتین طی فرایند هضم، در نانوکپسول‌ها سالم و دست‌نخورده باقی ماند که این مورد، مطلوب و تحقق هدف پژوهش است. در تحقیقی که پروفیل رهایش فیکوسیانین از نانوکپسول‌های حامل با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازئینات سدیم در دو محیط با H_D ‌های $1/2$ و $7/4$ (فاقد آزوتی‌های پیسین و پانکراتین) ارزیابی شد [۲]، میزان رهایش رنگدانه مانند تحقیق حاضر در محیط خشی بیشتر از محیط اسیدی بود.

در تحقیق حاضر از سه آزمون (فعالیت مهار رادیکال آزاد

گردد [۲]. چرا که ایفای نقش این ترکیبات به حفظماندن و ثبات ساختارشان بستگی دارد. تیمارهای اسیدی، بازی، آزوتی و ... اعمال شده طی تولید و نگهداری مواد غذایی مختلف و داروها (مکمل‌های غذایی حاوی آستاگرانتین) و همچنین شرایط اسیدی و آزوتی دستگاه گوارش، می‌توانند از طریق تجزیه و تخریب ساختار آستاگرانتین، عملکرد آن را به شکل منفی تحت تاثیر قرار دهند. واکنش آستاگرانتین با یکسری از ترکیبات هم ممکن است اثر مشابهی بر نقش این رنگدانه اعمال کند. به همین منظور در تحقیق حاضر جهت حفاظت از ساختار مولکولی آستاگرانتین، از تکنیک نانو ریزپوشانی با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازئینات سدیم استفاده شد تا از طریق قرارگیری رنگدانه در نانوکپسول، از تغییر ساختار آن در شرایط مختلف جلوگیری شود [۲ و ۲۵-۲۲].

یکی از مهم‌ترین خصوصیات فیزیکی نانوکپسول‌ها، میانگین سایز است. این شاخص بر پایداری آن‌ها، بازده ریزپوشانی و نرخ رهایش هسته اثرگذار است. نانوکپسول‌های تولیدشده در پژوهش پیش رو میانگین سایزی معادل $269/1$ نانومتر داشتند. در تحقیقی که رنگدانه فیکوسیانین استخراج شده از میکروجلبک اسپیروولینا با پوشش مالتودکسترین-کازئینات سدیم نانو ریزپوشانی شد، نانوکپسول‌های حاصل دارای میانگین سایزی معادل $397/1$ نانومتر بودند [۲۸]. این شاخص در نانولیپوزوم‌های حامل پیتیدهای حاصل از آبکافت-زلاتین پوست ماهی قزل‌آلای رنگین کمان با پوشش کیتوزان از $169/2$ تا 234 نانومتر متغیر گزارش شد [۲۵]. شاخص توزیع اندازه ذره‌ای نشان‌دهنده میزان یکنواختی یا غیر یکنواختی سیستم‌های کلوئیدی است. مقادیر بالای این شاخص نشان می‌دهد ذرات بزرگ و غیر یکنواخت در سیستم کلوئیدی وجود دارند [۲۲]. میزان این شاخص در تیمارهای تحقیق حاضر حاکی از یکنواختی نانوکپسول‌ها است. سایر تحقیقاتی که در این زمینه و زمینه‌های مشابه انجام شدند [۲۵-۲۲]، مقادیر تقریباً هم سطح با پژوهش حاضر برای شاخص توزیع اندازه ذره‌ای گزارش کرده‌اند. در تحقیق موسکوئرا و همکاران (۲۰۱۴)، شاخص توزیع اندازه ذره‌ای لیپوزوم‌های حامل پیتیدهای حاصل از کلاژن ماهی، $0/25$ ثبت شد [۲۶]. پتانسیل زتا شاخصی برای تعیین وضعیت الکتریکی سیستم‌های کلوئیدی است. کاهش پتانسیل زتا به کمتر از مقدار بحرانی، لایه دوگانه باردار اطراف ذرات را تخریب کرده و موجب تجمیع ذرات (توده‌ای شدن)

این یافته با نتایج تحقیقات دوی و همکاران (۲۰۱۶)، سوزری و همکاران (۲۰۱۷) و صفری و همکاران (۲۰۲۲) مطابقت دارد [۴۸ و ۴۹]. علت اصلی افزایش فعالیت آنتیاکسیدانی آستاگرانین در فرم نانو ریزپوشانی شده (نانوکپسول)، افزایش نسبی رنگدانه در این فرم (نانو) است (افزایش load). در واقع با انجام فرآیند نانو ریزپوشانی، میزان لودینگ آستاگرانین افزایش یافته و به دلیل رهایش تدریجی، فعالیت آنتیاکسیدانی رنگدانه نیز افزایش و تداوم می‌یابد [۲۷].

نتیجه چهارم در این بخش، حفظ و افزایش ثبات فعالیت آنتیاکسیدانی نانوکپسول‌های حامل آستاگرانین در مقایسه با رنگدانه خالص است. به عبارت دیگر با افزایش زمان نگهداری در دمای یخچال، فعالیت آنتیاکسیدانی نانوکپسول‌های حامل آستاگرانین بدون تغییر معنی‌دار حفظ شد اما در فرم خالص، با گذشت زمان، فعالیت آنتیاکسیدانی به صورت معنی‌داری کاهش یافت. این نتیجه هم به افزایش کارایی رنگدانه با انجام فرآیند نانو ریزپوشانی اشاره دارد. در تحقیقی که رنگدانه فیکوسیانین با استفاده از پوشش ترکیبی متولدکسترین-کازئینات سدیم نانو ریزپوشانی و فعالیت آنتیاکسیدانی نانوکپسول‌ها در کنار فرم آزاد رنگدانه ارزیابی شد (طی نگهداری در دمای ۱۸-۲۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۶۰ روز) نیز چنین نتیجه‌ای ثبت گردید [۲۷].

نتایج ارزیابی شاخص‌های رنگی آستاگرانین در دو فرم خالص و نانو ریزپوشانی شده نشان داد که با تکنیک نانو ریزپوشانی می‌توان تا حد بسیار زیادی در طول دوره نگهداری (۳۰ روز در دمای یخچال) از تغییرات شاخص‌های رنگی رنگدانه جلوگیری کرد. چرا که بر اساس یافته‌ها، شاخص‌های رنگی نانوکپسول‌های حامل رنگدانه در طول مدت ذخیره‌سازی در دمای ۱۸ درجه سانتی‌گراد، ثابت (بدون تغییر معنی‌دار) باقی ماندند اما چنین نتیجه‌ای برای فرم خالص ثبت نشد. در فرم خالص با گذشت زمان، شاخص روشنایی کاهش، اما نسبت شاخص قرمزی به زردی افزایش یافت. مطابق نتایج، با نانو ریزپوشانی آستاگرانین با پوشش ترکیبی متولدکسترین-کازئینات سدیم، شاخص روشنایی افزایش اما نسبت شاخص قرمزی به زردی کاهش یافت که این مورد احتمالاً به جنس ترکیبات دیواره مرتبط است.

DPPH، قدرت کاهنده‌گی یون فریک و فعالیت کلاته‌کنندگی) جهت ارزیابی فعالیت آنتیاکسیدانی آستاگرانین در دو فرم خالص و نانو ریزپوشانی شده استفاده شد. چهار نتیجه در این بخش حاصل شد که بسیار حائز اهمیت هستند. نتیجه اول اینکه آستاگرانین و بخصوص نانوکپسول‌های حامل آن (فرم نانو ریزپوشانی شده) دارای فعالیت آنتیاکسیدانی بسیار مطلوبی هستند. احتمالاً وجود مقادیر بالای اسیدهای چرب چندزنجبیره غیر اشباع یکی از دلایل بالای دوام فعالیت آنتیاکسیدانی این رنگدانه است [۴۵]. دلیل دیگر فعالیت آنتیاکسیدانی مطلوب آستاگرانین، مربوط به ویژگی ذاتی رنگدانه می‌باشد. از آنجا آستاگرانین دارای زنجیره بلند از پیوند دوگانه کونژوگه و گروه‌های کتونی و کربوکسیل است، توانایی مطلوبی در غیر فعال‌سازی رادیکال‌های آزاد دارد. همچنین وجود گروه‌های کتو و هیدروکسیل در حلقه‌های رنگدانه، دلیل دیگر بروز فعالیت آنتیاکسیدانی این رنگدانه می‌باشد [۴۶].

نتیجه دوم اینکه با افزایش غلظت رنگدانه و نانوکپسول‌های حامل آن از ۱۰۰ به ۲۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر، فعالیت آنتی-اکسیدانی در هر سه آزمون به صورت معنی‌داری افزایش داشت که این امر تا حد بسیار زیادی بدیهی و قابل توجیه است. البته در برخی از پژوهش‌ها ثابت شد که با افزایش غلظت آستاگرانین تا ۱۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر، روند فعالیت آنتیاکسیدانی آن افزایشی است و بعد از آن روند افزایشی با کنده رو به رو می‌گردد [۱ و ۴۷] که چنین نتیجه‌ای در تحقیق حاضر ثبت نشد و با افزایش غلظت از ۱۰۰ به ۲۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر، افزایش قابل توجهی در فعالیت آنتیاکسیدانی آستاگرانین و نانوکپسول‌های حامل آن ثبت شد. تحقیق تان و همکاران (۲۰۲۱) نشان داد که نیاز به غلظت‌های بالای آستاگرانین در افزایش فعالیت آنتیاکسیدانی نمی‌باشد و غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر به عنوان غلظتی جهت بروز حداقل فعالیت آنتیاکسیدانی گزارش شد [۴۷].

نتیجه سوم مربوط به افزایش معنی‌دار فعالیت آنتیاکسیدانی آستاگرانین با انجام تکنیک نانو ریزپوشانی است. در واقع فعالیت آنتیاکسیدانی فرم نانو ریزپوشانی شده آستاگرانین به صورت قابل توجهی بیشتر از فرم خالص آستاگرانین است. این بخش نشان داد که فرآیند نانو ریزپوشانی آستاگرانین در افزایش کارایی (فعالیت آنتیاکسیدانی) آن بسیار موثر است.

Spirulina platensis algae and investigating the qualitative properties of the microcoated pigment. PhD thesis, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University [In Persian].

- [3] Gong, X., and Chen, F. (1998). Influence of medium components on astaxanthin content and production of *Haematococcus pluvialis*. *Process Biochemistry*, 33(4), 385-391.
- [4] Liu, Y. S., and Wu, J. Y. (2007). Optimization of cell growth and carotenoid production of *Xanthophyllumyces dendrophous* through statistical experiment design. *Biochemical Engineering Journal*, 36(2), 182-189.
- [5] Gu, Z., Deming, C., Yongbin, H., Zhigang, C., and Feirong, G. (2008). Optimization of carotenoids extraction from *Rhodobacter sphaeroides*. *LWT-Food Science and Technology*, 41(6), 1082-1088.
- [6] Zhang, B. Y., Geng, Y. H., Li, Z. K., Hu, H. J., and Li, Y. G. (2009). Production of astaxanthin from *Haematococcus* in open pond by two-stage growth one-step process. *Aquaculture*, 295(3-4), 275-281.
- [7] Pu, J. (2010). Development of stable microencapsulated astaxanthin powders using extracted astaxanthin from crawfish and shrimp by products. M.Sc. Thesis, Louisiana State University and Agricultural and Mechanical College.
- [8] Kobayashi, M., Kurimura, Y., Sakamoto, Y., and Tsuji, Y. (1997). Selective extraction of astaxanthin and chlorophyll from the green alga *Haematococcus pluvialis*. *Biotechnology Techniques*, 11(9), 657-660.
- [9] Mendes-Pinto, M. M., Raposo, M. F. J., Bowen, J., Young, A. J., and Morais, R. (2001). Evaluation of different cell disruption processes on encysted cells of *Haematococcus pluvialis*: effects on astaxanthin recovery and implications for bio-availability. *Journal of Applied Phycology*, 13(1), 19-24.
- [10] Kang, C. D., and Sim, S. J. (2008). Direct extraction of astaxanthin from *Haematococcus* culture using vegetable oils. *Biotechnology Letters*, 30(3), 441-444.
- [11] Machmudah, S., Shotipruk, A., Goto, M., Sasaki, M., and Hirose, T. (2006). Extraction of astaxanthin from *Haematococcus pluvialis* using supercritical CO₂ and ethanol as entrainer. *Industrial and Engineering*

۵- نتیجه‌گیری

روش ترکیبی اسید-استون جهت استخراج آستاگرانتین از میکروجلبک هماتوکوکوس پلوویالیس، روش مطلوبی است؛ ضمن اینکه انجام فرایند صابونی کردن و خالص‌سازی اولیه و ثانویه پس از استخراج اولیه، موجب افزایش راندمان استخراج و میزان رنگدانه تولید شده می‌گردد. آستاگرانتین استخراج شده از میکروجلبک هماتوکوکوس، دارای فعالیت آنتیاکسیدانی قابل توجهی می‌باشد که این فعالیت با نانو ریزپوشانی رنگدانه با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازئینات سدیم و همچنین افزایش غلظت از ۱۰۰ به ۲۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر ارتقا می‌یابد. با نانو ریزپوشانی آستاگرانتین (با پوشش ترکیبی مورد مطالعه)، ثبات فعالیت آنتیاکسیدانی رنگدانه در طول ۳۰ روز نگهداری در دمای یخچال حفظ می‌شود؛ اما این فعالیت در فرم خالص آستاگرانتین در طول دوره نگهداری، به صورت قابل توجهی کاهش می‌یابد. تکنیک نانو ریزپوشانی و پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازئینات سدیم، به منظور حفاظت از ساختار آستاگرانتین در محیط مشابه معده و روده، کارا هستند و رهایش رنگدانه از نانوپسول‌ها را در شرایط اسیدی و آنزیمی دستگاه گوارش کنترل می‌کنند. همچنین این تکنیک و پوشش، موجب حفظ و ثبات شاخص‌های رنگی آستاگرانتین در طول دوره نگهداری در دمای یخچال می‌گردند.

۶- تشکر و قدردانی

این پژوهش با حمایت مالی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری تحت قرارداد با شماره ۰۳-۱۴۰۱-۰۳ انجام شد که به این وسیله سپاسگزاری می‌شود.

۷- منابع

- [1] Safari, R., Mirbakhsh, M., Ghaffari, H., Reyhani Poul, S., Rahmati, R., and Ebrahimzadeh, M. (2022). Effect of temperature, pH, and time factors on the stability and antioxidant activity of the extracted astaxanthin from haematococcus microalgae (*Haematococcus pluvialis*). *Iranian Scientific Fisheries Journal*, 31 (1), 109-120 [In Persian].
- [2] Safari, R., Raftani Amiri, Z., and Esmaeilzadeh Kenari, R. (2018). Optimizing the extraction of phycocyanin pigment from

- and Technology*, 52(3), 1634-1641.
- [22] Hasani, Sh., Shahidi, M., and Ojagh. M. (2018). The production and evaluation of nanoliposomes containing bioactive peptides derived from fish wastes using the alkalase enzyme. *Research and Innovation in Food Science and Industry*, 8 (1), 31-44 [In Persian].
- [23] Sadeghian, Y., Sadeghi, A.R., Ghorbani, M., Alami, M. and Joshaghani, H. (2020). Investigation of the physical, chemical and antioxidant properties of nanoliposomes loaded with quinoa seed hydrolyzed proteins. *Iranian Journal of Nutrition Sciences and Food Technology*, 15 (2), 71-82 [In Persian].
- [24] Ojagh, M., Hasani, Sh. and Hasani, M. (2019). The effect of freezing/thawing and freeze-drying/ rehydration processeson the physical stability of nano-liposomes containing the bioactive peptides. *Journal of Innovation in Food Scienceand Technology*, 13 (4), 65-81 [In Persian].
- [25] Ramezanzade, L., Hosseini, S. F., and Nikkhah, M. (2017). Biopolymer-coated nanoliposomes as carriers of rainbow trout skin-derived antioxidant peptides. *Food Chemistry*, 234, 220-229.
- [26] Mosquera, M., Giménez, B., da Silva, I. M., Boelter, J. F., Montero, P., Gómez-Guillén, M. C., and Brandelli, A. (2014). Nanoencapsulation of an active peptidic fraction from sea bream scales collagen. *Food Chemistry*, 156, 144-150.
- [27] Safari, R., Raftani Amiri, Z., Reyhani Poul, S., and Esmaeilzadeh Kenari, R. (2022). Evaluation and comparison of antioxidant and antibacterial properties of phycocyanin extracted from spirulina algae (*Spirulina Platensis*) in both pure and nanoencapsulated forms with maltodextrin-sodium caseinate combination coating. *Iranian Journal of Food Science and Technology*, 19 (127), 345-358 [In Persian].
- [28] Safari, R., Raftani Amiri, Z., Reyhani Poul, S., and Ghaffari, H. (2022). Nanoencapsulation of phycocyanin extracted from the alga Spirulina (*Spirulina platensis*) and use of resulting nanoparticles in ice cream formulation. *Iranian Journal of Food Science and Technology*, 123 (19), 145-159 [In Persian].
- [29] Machado, A. R., Assis, L. M., Costa, J. A. V., Badiale-Furlong, E., Motta, A. S., Micheletto, Y. M. S., and Souza-Soares, L. A. (2014). Application of sonication and mixing for nanoencapsulation of the cyanobacterium *Spirulina platensis* in liposomes. *International Chemistry Research*, 45(10), 3652-3657.
- [12] Nobre, B., Marcelo, F., Passos, R., Beirão, L., Palavra, A., Gouveia, L., and Mendes, R. (2006). Supercritical carbon dioxide extraction of astaxanthin and other carotenoids from the microalga *Haematococcus pluvialis*. *European Food Research and Technology*, 223(6), 787-790.
- [13] Pan, J. L., Wang, H. M., Chen, C. Y., and Chang, J. S. (2012). Extraction of astaxanthin from *Haematococcus pluvialis* by supercritical carbon dioxide fluid with ethanol modifier. *Engineering in Life Sciences*, 12(6), 638-647.
- [14] Ranga Rao, A. (2011). *Production of astaxanthin from cultured green alga Haematococcus pluvialis and its biological activities* (Doctoral dissertation, University of Mysore).
- [15] Dong, S., Huang, Y., Zhang, R., Wang, S., and Liu, Y. (2014). Four different methods comparison for extraction of astaxanthin from green alga *Haematococcus pluvialis*. *The Scientific World Journal*, 1-7.
- [16] Zhou, T., Wang, X., Ju, Y., Shi, C., and Kan, G. (2018). Stability application and research of astaxanthin integrated into food. In IOP Conference Series: *Materials Science and Engineering* (Vol. 394, No. 2, p. 022007). IOP Publishing.
- [17] Tanaka, T., Makita, H., Ohnishi, M., Mori, H., Satoh, K., and Harâ, A. (1995). Chemoprevention of rat oral carcinogenesis by naturally occurring xanthophylls, astaxanthin and canthaxanthin. *Cancer Research*, 55(18), 4059-4064.
- [18] Jacques. T. (1999). The potential preventive effects of vitamins for cataract and age-related macular degeneration. *International Journal for Vitamin and Nutrition Research*, 69(3), 198-205.
- [19] Tracy, R. P. (1999). Inflammation markers and coronary heart disease. *Current Opinion In lipidology*, 10(5), 435-441.
- [20] Guerra, B. A., and Otton, R. (2011). Impact of the carotenoid astaxanthin on phagocytic capacity and ROS/RNS production of human neutrophils treated with free fatty acids and high glucose. *International Immunopharmacology*, 11(12), 2220-2226.
- [21] Mezquita, P. C., Huerta, B. E. B., Ramírez, J. C. P., and Hinojosa, C. P. O. (2015). Milks pigmentation with astaxanthin and determination of colour stability during short period cold storage. *Journal of Food Science*

- forms through the small intestine. *Gut*, 27(8), 886-892.
- [40] Jerley, A., and Prabu D. M., (2015). Purification, characterization and antioxidant properties of C-Phycocyanin from *Spirulina platensis*. *Scrutiny International Research Journal of Agriculture, Plant Biotechnology and Bio Products*, 2(1), 7-15.
- [41] Yen, G. C., and Wu, J. Y. (1999). Antioxidant and radical scavenging properties of extracts from *Ganoderma tsugae*. *Food Chemistry*, 65(3), 375-379.
- [42] Oyaizu, M. (1986). Studies on products of browning reaction antioxidative activities of products of browning reaction prepared from glucosamine. *The Japanese Journal of Nutrition and Dietetics*, 44(6), 307-315.
- [43] Decker, E. A., and Welch, B. (1990). Role of ferritin as a lipid oxidation catalyst in muscle food. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 38(3), 674-677.
- [44] Kunte, L. A., Gennadios, A., Cuppett, S. L., Hanna, M. A., and Weller, C. L. (1997). Cast films from soy protein isolates and fractions. *Cereal Chemistry*, 74(2), 115-118.
- [45] Sindhu, S., and Sherief, P. M. (2011). Extraction, characterization, antioxidant and anti-inflammatory properties of carotenoids from the shell waste of arabian red shrimp *Aristeus alcocki*, ramadan 1938. In *The open Conference Proceedings Journal* (Vol. 2, No. 1).
- [46] Miki, W. (1991). Biological functions and activities of animal carotenoids. *Pure and Applied Chemistry*, 63(1), 141-146.
- [47] Tan, Y., Ye, Z., Wang, M., Manzoor, M. F., Aadil, R. M., Tan, X., and Liu, Z. (2021). Comparison of different methods for extracting the astaxanthin from *Haematococcus pluvialis*: Chemical composition and biological activity. *Molecules*, 26(12), 3569.
- [48] Dewi, E. N., Purnamayati, L., and Kurniasih, R. A. (2016). Antioxidant activities of phycocyanin microcapsules using maltodextrin and carrageenan as coating materials. *Journal Teknologi*, 78(4-2).
- [49] Suzery, M., Majid, D., Setyawan, D., and Sutanto, H. (2017). Improvement of stability and antioxidant activities by using phycocyanin-chitosan encapsulation technique. In *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science* (Vol. 55, No. 1, p. 012052). IOP Publishing.
- Food Research Journal*, 21(6), 2201.
- [30] Sallam, K. I. (2007). Antimicrobial and antioxidant effects of sodium acetate, sodium lactate, and sodium citrate in refrigerated sliced salmon. *Food Control*, 18(5), 566-575.
- [31] Sarada, R., Vidhyavathi, R., Usha, D., and Ravishankar, G. A. (2006). An efficient method for extraction of astaxanthin from green alga *Haematococcus pluvialis*. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 54(20), 7585-7588.
- [32] Liu, Z. W., Zeng, X. A., Cheng, J. H., Liu, D. B., and Aadil, R. M. (2018). The efficiency and comparison of novel techniques for cell wall disruption in astaxanthin extraction from *Haematococcus pluvialis*. *International Journal of Food Science and Technology*, 53(9), 2212-2219.
- [33] Liu, X. J., Wu, Y. H., Zhao, L. C., Xiao, S. Y., Zhou, A. M., and Liu, X. (2011). Determination of astaxanthin in *Haematococcus pluvialis* by first-order derivative spectrophotometry. *Journal of AOAC International*, 94(6), 1752-1757.
- [34] Dewati, P. R., Rohman, A., and Budiman, A. (2020). A Preliminary Study of Extraction and Purification Processes of Astaxanthin from *Haematococcus pluvialis* as a Natural Antioxidant. In *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering* (Vol. 778, No. 1, p. 012032). IOP Publishing.
- [35] Yuan, J. P., and Chen, F. (2000). Purification of trans-astaxanthin from a high-yielding astaxanthin ester-producing strain of the microalga *Haematococcus pluvialis*. *Food Chemistry*, 68(4), 443-448.
- [36] Sun, W., Lin, H., Zhai, Y., Cao, L., Leng, K., and Xing, L. (2015). Separation, Purification, and Identification of (3S, 3' S)-trans-Astaxanthin from *Haematococcus pluvialis*. *Separation Science and Technology*, 50(9), 1377-1383.
- [37] Yan, M., Liu, B., Jiao, X., and Qin, S. (2014). Preparation of phycocyanin microcapsules and its properties. *Food and Bioproducts Processing*, 92(1), 89-97.
- [38] Cann, P. A., Read, N. W., Cammack, J., Childs, H., Holden, S., Kashman, R., and Weller, J. (1983). Psychological stress and the passage of a standard meal through the stomach and small intestine in man. *Gut*, 24(3), 236-240.
- [39] Davis, S. S., Hardy, J. G., and Fara, J. W. (1986). Transit of pharmaceutical dosage

Production of nanocapsules carrying astaxanthin extracted from *Haematococcus pluvialis* with maltodextrin-sodium caseinate combined coating and evaluation of physical, antioxidant and color properties of the product

Yeganeh, S. ^{1*}, Reyhani Poul, S. ²

1. Professor, Department of Fisheries, Faculty of Animal Science and Fisheries, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran.

2. PhD graduate, Department of Processing of Fishery Products, Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Article History:

Received 2022/09/30

Accepted 2022/12/03

Keywords:

Haematococcus pluvialis,
Astaxanthin,
Carrier nanocapsules,
Maltodextrin,
Physical properties,
Antioxidant activity.

DOI: 10.22034/FSCT.19.131.303

DOR: 20.1001.1.20088787.1401.19.131.24.5

*Corresponding Author E-Mail:
s.yeganeh@sanru.ac.ir

The aim of the present research in the first stage was to extract astaxanthin from *Haematococcus pluvialis* using acid-acetone combined method and evaluate the efficiency of the process. Then, extracted pigment was nanoencapsulated using maltodextrin-sodium caseinate combined coating and physical, antioxidant and color properties of carrier nanocapsules (and pure form of astaxanthin) were evaluated during storage time (30 days at refrigerator temperature). The results showed that by saponification and primary and secondary purification, the efficiency of astaxanthin extraction process increased and amount of the pigment during the mentioned steps increased from 8.11 to 21.76 mg/g. According to the findings, average size and zeta potential of the produced nanocapsules were 269.1 nm and +46.71 mV, respectively; In addition, efficiency of the nanoencapsulation process was recorded as 85.19%. The release profile of astaxanthin from nanocapsules in Simulated Gastric Fluid (SGF) and Simulated Intestinal Fluid (SIF) showed that the release of the pigment varies from 3.21 to 14.28 in SGF and from 18.49 to 41.89% in SIF. Based on the results, DPPH free radical scavenging activity of the pure pigment and carrier nanocapsules (at concentrations of 100 and 200 µg/ml and 0, 15 and 30 days) was ranged from about 21 to 57 and 53 to 70%, respectively. This amount for the reduction power of ferric ion was reported from 0.12 to 0.54 and 0.55 to 0.71 absorbance at 700 nm wavelength, respectively. In the metal chelating activity test, the range of changes was recorded from 23 to 52 and 52 to 75%, respectively. By the pigment nanoencapsulation and increasing the concentration, its antioxidant activity increased significantly ($p<0.05$). Also, unlike the pure form of astaxanthin, the antioxidant activity of its carrier nanocapsules remained constant during storage time ($p>0.05$). The product color evaluation showed that the brightness index (L^*) in carrier nanocapsules is significantly higher than the pure form of pigment ($p<0.05$); in addition, the color indices of nanocapsules (unlike pure astaxanthin) did not change over time ($p>0.05$). According to the findings, astaxanthin nanoencapsulation using maltodextrin-sodium caseinate combined coating has a favorable performance to improve and stability of antioxidant and color properties of the pigment.